

Sygn. akt I KK 182/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **J. P.**,

skazanego z art. 56 § 2 k.k.s. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 stycznia 2022 r. w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 lipca 2018 r., sygn. akt II K [...],

uchyla pkt IV zaskarżonego wyroku i przekazuje w tym zakresie sprawę Sądowi Rejonowemu w O. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 lipca 2018 r. (sygn. akt II K [...]) J. P. został uznany winnym:

- czynu z art. 56 § 2 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., za który wymierzono mu karę 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych,
- czynu z 54 § 2 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., za który wymierzono mu karę 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych
- czynu z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., za który wymierzono mu karę 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych.

Na podstawie art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1, § 2 i § 3 k.k.s. połączono orzeczone kary grzywny i wymierzono karę łączną grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na 100 zł (pkt. IV wyroku).

Wyrok uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając przedmiotowemu wyrokowi: *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 23 § 2 k.k.s., polegające na wymierzeniu oskarżonemu, w wyniku połączenia kar jednostkowych grzywny, w wysokości odpowiednio: 200 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych, 100 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych i 50 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych, kary łącznej grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych, to jest powyżej wskazanej w art. 23 § 2 k.k.s. górnej granicy możliwej do wymierzenia na mocy wyroku nakazowego kary łącznej grzywny, wynoszącej 200 stawek dziennych.”*

Podnosząc powyższy zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie pkt IV zaskarżonego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w O. i przekazanie sprawy w tym zakresie wymienionemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

W niniejszej sprawie w istocie doszło do błędu, który skutkował rażącym naruszeniem prawa materialnego na niekorzyść skazanego, co miało oczywisty wpływ na treść wyroku. Zgodnie bowiem z art. 23 § 2 k.k.s. wyrokiem nakazowym można wymierzyć karę grzywny w granicach nieprzekraczających wysokości 200 stawek dziennych, chyba że kodeks przewiduje karę łagodniejszą. *Lege non distinguente* dotyczy to także kary łącznej grzywny wymierzanej w takim wyroku.

Orzeczenie 250 stawek dziennych grzywny, w obliczu limitu wynoszącego 200 jest niewątpliwie rażąco niekorzystnym orzeczeniem, gdyż przewidującym karę o $\frac{1}{4}$ wyższą niż maksymalna dopuszczalna.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.